

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ Komisja błędnie przypisała państwu francuskiemu zawarcie Airport Service Agreement i Marketing Services Agreement.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ Komisja niewłaściwie zastosowała test „prywatnego inwestora”.

Strona skarżąca podnosi, że Komisja błędnie odmówiła oparcia się na porównywalnej analizie, która doprowadziłaby do wniosku, że nie nastąpiło udzielenie pomocy na rzecz skarżących. Tytułem zarzutu ewentualnego twierdzi, że Komisja użyła wyraźnie niewystarczających, niezweryfikowanych i mało wiarygodnych danych dla obliczenia rentowności lotniska, zastosowała nadmiernie krótki horyzont czasowy, nie uwzględniła efektów sieciowych, jakich lotnisko mogło spodziewać się uzyskać ze swojego związku z Ryanair, nie podała właściwych wartości usług marketingowych oraz odrzuciła uzasadnienie, dlaczego lotnisko podjęło decyzję zakupu takich usług.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 i art. 108 ust. 2 TFUE przez to, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie oraz naruszyła prawo, stwierdzając, że pomoc dla Ryanair i Airport Marketing Services była równa łącznym krańcowym stratom lotniska w Angoulême, a nie faktyczną korzyścią Ryanair i Airport Marketing Services. Komisja powinna była zbadać zakres, w jakim sporna korzyść została naprawdę przeniesiona na pasażerów Ryanair. Następnie Komisja nie określiła ilościowo jakiegokolwiek przewagi konkurencyjnej, jaką uzyskał Ryanair przez (rzekome) przepływy płatności poniżej kosztów lotniska w Angoulême. W końcu Komisja nie wyjaśniła właściwie, dlaczego odzyskanie sumy pomocy określonej w decyzji było konieczne dla zapewnienia przywrócenia sytuacji sprzed wypłacenia pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 5 marca 2015 r. – Deza/ECHA

(Sprawa T-115/15)

(2015/C 178/16)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Deza, a.s. (Vlašské Meziříčí, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat P. Dejl)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora wykonawczego Europejskiej agencji Chemikaliów ED/108/2014 z dnia 12 grudnia 2014 r. uaktualniającej i uzupełniającej istniejący wpis substancji DEHP na kandydacką listę substancji do ewentualnego włączenia do załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 ⁽¹⁾;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na twierdzeniu, że zaskarżona decyzja została wydana ultra vires

Strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest ultra vires, ponieważ i) strona pozwana nie była uprawniona na podstawie rozporządzenia nr 1907/2006 do uaktualnienia, mocą tej decyzji, listy substancji do ewentualnego włączenia do załącznika XIV w rozumieniu art. 59 ust. 1 rozporządzenia, ii) zaskarżona decyzja została wydana po przeprowadzeniu przez stronę skarżącą postępowania sprzecznego z art. 59 rozporządzenia nr 1907/2006 oraz iii) zaskarżona decyzja i przeprowadzone przez stronę skarżącą postępowanie prowadzące do jej przyjęcia stanowią obejście postępowania, które zostało przewidziane w tym celu przez Radę Unii Europejskiej i Parlament Europejski.

2. Zarzut drugi oparty na twierdzeniu, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z zasadą pewności prawa

Strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę pewności prawa, ponieważ i) w decyzji tej wskazano, że ftalan bis(2-etyloheksylu) (DEHP) jest substancją zaburzającą czynność endokrynną, w sytuacji gdy prawo Unii nie zawiera definicji takiej substancji ani kryteriów jej identyfikacji i w sytuacji gdy taka definicja lub kryteria zostały ustalone przez Komisję Europejską na podstawie rozporządzeń i decyzji Rady i Parlamentu oraz ii) decyzję tę wydano w czasie, gdy było jeszcze w toku, choć na zaawansowanym etapie, postępowanie w sprawie udzielenia zezwolenia dla substancji DEHP zidentyfikowanej jako substancja szkodliwa dla rozrodczości na podstawie art. 57 lit. c) rozporządzenia nr 1907/2006.

3. Zarzut trzeci oparty na twierdzeniu, że zaskarżona decyzja nie jest oparta na przekonujących i obiektywnych ustaleniach naukowych

Strona skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ nie jest oparta na przekonujących i obiektywnych ustaleniach naukowych, z których wynikałoby, że substancja DEHP spełnia wszystkie kryteria określone w art. 57 lit. f) rozporządzenia nr 1907/2006.

4. Zarzut czwarty oparty na naruszeniu praw strony skarżącej i zasad wyrażonych w Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej

Strona skarżąca podnosi, że w zaskarżonej decyzji i w postępowaniu przeprowadzonym przez stronę pozwaną w celu jej wydania naruszono prawa i zasady wyrażone w Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności zasadę pewności prawa, prawo do sprawiedliwego procesu oraz prawo do niezakłóconego korzystania z majątku.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2015 r. – Fortischem/Komisja

(Sprawa T-121/15)

(2015/C 178/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fortischem a.s. (Nováky, Słowacja) (przedstawiciele: C. Arhold, P. Hodál i M. Staroň, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1, 3, 4 i 5 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 15 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) przyznanej przez Słowację na rzecz NCHZ;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.